

[Vagn Bro.]

og det er regeringens hensigt at søge et sådant forslag fremsat, så snart vi overhovedet kan det, ved næste samlings begyndelse, — udtrykket „samling“ er i øvrigt ikke ganske korrekt, men altså straks efter åbningen af folketinget.“

Da selve det foreliggende lovforslag er såre overskueligt og forudsætningen er, at vi skulle drøfte sagen i ombudsmandsudvalget, tør jeg måske elskværdigt sige, at vi allerede kunne have begyndt denne drøftelse for en 2-3 måneder siden. Men lad det nu ikke skille os, hvis vi kan opnå en rimelig ordening.

Den højtærede minister siger i sin fremsættelsestale, at han afventer en nærmere forhandling om spørgsmålet under lovforslagets behandling i tinget, og jeg skal da for mit vedkommende udtale, at der selvfølgelig også i min gruppe råder forskellige meninger, men jeg tror nok, jeg tør sige, at flertallet er indforstået med, at vi kan ikke — og det glæder mig, at den ærede foregående ordfører, så vidt jeg forstod, indtog samme standpunkt — udskille denne store og omfattende gren af administrationen. Det er uomtvistelig rigtigt, at der ikke er nogen skarp adskillelse mellem disse forskellige myndigheder. Endvidere må det være meget utilfredsstillende, at ombudsmanden kun kan tage stilling til de overordnede statsmyndigheders mening eller handlinger, men ikke til den kommunale myndigheds behandling af en sag.

Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvorledes uenigheden end vil kunne fremtræde, er det sagligt umuligt i det lange løb at skille disse to problemer ad, og jeg må her oplyse, hvad ombudsmanden tidligere har meddelt, at sidste år havde han på dette område ca. 200 klager. Derfor mener jeg, at når vi kan gå med til at slette revisionsbestemmelsen, så må til gengæld dette punkt nu finde sin afgørelse under den forestående behandling.

Jeg skal ikke føre debatten herom videre i dag, idet jeg i et og alt kan henholde mig til de udtalelser, jeg på mit partis vegne

fremsatte den 21. marts 1958. Dér er synspunktet dette, at det, som i denne sag bliver afgørende — og det glæder mig, at ombudsmanden selv er klar herover — er, at vi vel bør udstrække ombudsmandstilsynet til også at omfatte den kommunale administration, men således at det udtrykkeligt fastslås, at tilsynet hermed må udøves under iagttagelse af de særlige vilkår, hvorunder den kommunale administration virker. Vi er således ganske indforstået med, at der ikke herved skal foretages en tilsidesættelse af den kommunale administration, absolut ikke, men vi mener altså, at det gælder om at finde den rette sondring på dette område. Jeg vil eksempelvis nævne, at det egentlig ikke er de mange skønstillfælde ved bevillinger og andre afgørelser i den kommunale administration, man ønsker at sætte til side; det, man har for øje med hensyn til tilsynet med den kommunale administration, er i virkeligheden emner af samme indhold og omfang som i statsadministrationen.

Det er dette, som jeg for mit vedkommende skal sige nu, idet jeg udtrykker håbet om, at vi kan nå frem til en sådan udformning af ombudsmandsloven, at vi kan slette revisionsbestemmelsen.

Bøgholm: Det vil være naturligt, at man ved fremsættelsen af dette lovforslag stiller det spørgsmål, om loven har opfyldt sit formål, eller den ikke har det. Da vi vedtog loven om folketingets ombudsmand i henhold til den nye grundlovs § 55, nærmedes der fra forskellige sider, ja, vel oven i købet fra mange sider, ængstelse for, at der derigennem skulle skabes en usikkerhed omkring de administrative afgørelser. Det var ikke meningen med loven at give udtryk for mistillid til dansk administration, og det kan i dag trygt siges, at den måde, hvorpå loven er ført ud i livet, kun yderligere har underbygget tilliden til vor administration.

Så kan man naturligvis dernæst stille det spørgsmål: ja vel, men hvorfor så have